

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 3621-11-11

1 13 נובמבר 2013
2

לפני:
כב' הרשם כאמל אבו קאעוד

נתובעת
נסרין ברהום
ע"י ב"כ: עו"ד שמשון שחר

-

הנתבעת
חברת קאר אנד דראיב בע"מ ח.פ. 512964677
ע"י ב"כ: עו"ד נסאר מסיס

3
4

פסק דין

5

6 1. עימות בין התובעת לאשתו של מנהל הנתבעת הביא להשעיית חוזה העבודה בין
7 הצדדים. מנהל הנתבעת התחייב בפני התובעת לשוב ולהמשיך בהעסקתה עם הרגעת
8 הרוחות עד שלבסוף הודיע לה על פיטוריה.

9

10 2. בתובענה דן עסקנו בזכאותה של התובעת לשכר עבודה לרבות בגין תקופת ההשעיה,
11 לפיצויי פיטורים, הבראה, חופשה ולשיפוי בגין תשלומים למוסד לביטוח לאומי.

12

13 3. אביא להלן את הטענות שהעלו הצדדים, אתאר את עיקר הדיון שהתקיים, ואפרט
14 את הכרעת בית הדין.

15

16

טענות הצדדים

17

18

טענות התובעת

19

20 4. לטענת התובעת, היא הועסקה אצל הנתבעת כפקידה ומנהלת משרד החל מחודש
21 8/2005 ויחסי העבודה בין הצדדים הסתיימו בפיטוריה שנכנסו לתוקף ביום
22 1.2.2010.

23

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

- 1 5. לטענת התובעת, ביום 21.10.2009 היא סולקה ממשרדי הנתבעת בבושת פנים, על ידי
2 רעייתו של מנהל הנתבעת, מר עלאא אלדין גזאונה (להלן: "מר גזאונה") תוך צעקות
3 וגידופים. התובעת לא הסבירה מה הרקע או המניע להתנהגות גב' גזאונה.
4
- 5 6. עוד טוענת התובעת, כי מר גזאונה הודיע לה מפורשות שהיא אינה מפוטרת
6 מהעבודה וביקש ממנה להמתין בביתה עד להרגעת הרוחות ויישוב המחלוקת
7 שנוצרה עם רעייתו. לטענת התובעת, מר גזאונה הודיע שהוא ישלם לה את שכר
8 העבודה שיגיע לה בגין השהות שלה בבית.
9
- 10 7. בנוסף טוענת התובעת כי מר גזאונה משך אותה בלך ושוב ולבסוף הודיע לה ביום
11 1.2.10 על פיטוריה.
12
- 13 8. בתביעתה, דרשה התובעת שכר עבודה בגין התקופה שמיום 1.10.09 ועד ליום
14 1.2.2010 (לעיל ולהלן: "תקופת ההשעיה"), פיצויי פיטורים, הבראה, פדיון חופשה
15 ושיפוי בגין תשלומים שנאלצה לטענתה לשלם למוסד לביטוח לאומי שכן לטענתה,
16 הסתבר לה שהנתבעת לא העבירה את מלוא הפרשות המחויבות בגינה על פי דין.
17
- 18 טענות הנתבעת
19
- 20 9. הנתבעת הודתה במועד תחילת עבודתה של התובעת אולם טענה כי זו הועסקה עד
21 להתפטרותה במהלך חודש אוקטובר 2009.
22
- 23 10. לטענת הנתבעת, מר גזאונה פנה אליה חוזרות על מנת שזו תשוב לעבודתה אולם
24 האחרונה לא שעה להפצרותיו.
25
- 26 11. עוד טענה הנתבעת, כי התובעת שהתפטרה מעבודתה אינה זכאית לפיצויי פיטורים
27 ושכר עבודה, וכי שולמו לה דמי הבראה וחופשה כדין.
28
- 29 12. בשולי טענותיה, הטיחה הנתבעת כנגד התובעת האשמות חמורות וביניהן גניבה של
30 תוכנה ומסמכים פנימיים ורמזה למעורבותה של התובעת בגניבה לכאורה שארעה
31 בחצרי הנתבעת במסגרתה נגנבו לטענתה עשרות אלפי שקלים. על אף הטענות
32 החמורות, לא נדרש בצידן סעד כלשהו וממלא לא הוגשה תביעה נגדית על אף
33 שהנתבעת הודיעה בכתב הגנתה שתעשה כן.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 3621-11-11

1

2 13. בסיכומיה, טענה הנתבעת, שיש לדחות על הסף את רכיבי התביעה שעניינם דמי
3 הבראה, פדיון חופשה ותשלומי מל"ל שכן לטענתה, התובעת זנחה את טענותיה
4 בעניין זה בתצהיר עדותה הראשית ובסיכומיה.

5

6

ההליך בבית הדין

7

8 14. בתיק דנן התקיימו שתי ישיבות מקדמיות, ביום 26.6.2012 וביום 10.6.2013.

9 15. בטרם נשמעו ראיות הצדדים, התובעת ביקשה להטיל על נכסי הנתבעת עיקול זמני

10 ברישום וזאת להבטחת קיומו של פסק הדין. בית הדין נעתר לבקשת התובעת והטיל

11 עיקול זמני על נכסי הנתבעת לרבות על 5 כלי רכב בבעלותה.

12

13 16. ביום 27.10.13 התקיים דיון בבקשת הנתבעת לביטול העיקול וביום 28.10.13 בית

14 הדין הותיר על כנו את צו העיקול שהוטל.

15

16 17. ביום 5.11.13 נשמעו ראיות הצדדים. מטעם התובעת העידה התובעת בעצמה ואביה,

17 מר חביב ברהום (להלן: "מר ברהום") ומטעם הנתבעת, העיד מנהלה, מר גזאונה.

18 בתום הדיון, הצדדים סיכמו את טענותיה בעל פה.

19

20

דיון והכרעה

21

22 18. לאחר שעיינתי היטב בכתבי הטענות על נספחיהם, ושמעתי את עדויות הצדדים

23 וסיכומיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה הארי ונימוקיי

24 מפורטים להלן.

25

26

נסיבות הפסקת העבודה

27

28

יום העבודה האחרון

29

30 19. מעדויות הצדדים, עולה כי אין מחלוקת בין הצדדים שביום 21.10.09, לאחר שגבי

31 גזאונה הגיעה למשרדי הנתבעת, התלהטו הרוחות בינה לבין התובעת והאחרונה

32 עזבה את משרדי הנתבעת (להלן: "יום עבודתה האחרון").

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

- 1
20. הרקע להתלהטות הרוחות בין התובעת לגב' גזאונה הוצנע על ידי הצדדים, ובכתבי הטענות ואף בתצהירים, לא נעשה כל ניסיון על ידי מי מהצדדים להליך לשפוך אור על הנסיבות שהובילו לעימות ביניהן. בעדותו של מר גזאונה הוא העלה לראשונה גרסה לפיה הרקע היה קשור באלימות שהפגינה לכאורה התובעת כלפי בתו בת ה-7.
- 6
21. נראה כי הגרסה שהציג מר גזאונה, ואשר כאמור הועלתה לראשונה בעדותו, נטענה מהפה אל החוץ בלבד, והיא מסתירה את הנסיבות האמיתיות שהובילו לעימות האמור, שעד כה נותרו נסתרות מעיני בית הדין. הגם שהרקע לעימות בין גב' גזאונה לתובעת רלוונטי להבהרת התמונה השלמה, הוא אינו הכרחי להכרעה בתובענה. הפלוגתא החיונית להכרעה בענייננו, היא אם סולקה התובעת על ידי גב' גזאונה ממשרדי הנתבעת או לאו ואם מר גזאונה השעה אותה מעבודתה עד שלבסוף הודיע לה על פיטוריה 4 חודשים לאחר מכן.
- 14
22. מר גזאונה העיד כי ביום עבודתה האחרון של התובעת ישב בחדרו במשרדי הנתבעת, מאחורי דלת נעולה, ויצא מהחדר רק לאחר ששמע ויכוח בין התובעת לגב' גזאונה. מר גזאונה העיד שהתובעת כבר **לא הייתה במשרד כשיצא מהחדר**. על כן, עדותו של מר גזאונה אין בה כדי לסייע לבית הדין בבירור השאלה אם סולקה התובעת ממשרדי הנתבעת על ידי גב' גזאונה.
- 20
23. באופן מפתיע למדיי, ומבלי שלדבר ניתן הסבר המניח את הדעת מטעם הנתבעת או בא כוחה, לא הוגש תצהיר עדות ראשית מטעם גב' גזאונה וזו ממלא לא הובאה לעדות. על כן, הימנעות הנתבעת מהזמנתה של גב' גזאונה לעדות בעניין זה, תפעל לרעת הנתבעת.
- 25
24. הלכה היא, כי הימנעות בעל דין מהבאת עד או ראיה תעמוד לרעתו בעת שקילת מאזן ההסתברויות (ראו: דברי כב' השופטת ה' בן עתו בע"א 548/78 אלמונית ואח' נ' פלוני, פ"ד לה(1), 736; ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד (4) 595, 602-603; ע"א 635/89 אברהם אנקונה ואח' נ' נחום גוטמן ואח'. תק-על 90(3) 705, 709; ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות נ' פרץ רוזנברג, פ"ד מז(2) 505, 614-615. יפים הם דבריו של י' קדמי לעניין זה:
- 31
- 32

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

- 1 "יש והדרך שבה מנהל בעל דין את עניינו בבית-המשפט הינה בעלת
2 משמעות ראייתית, כאילו היתה זו ראייה נסיבתית. כך ניתן להעניק
3 משמעות ראייתית: לאי הבאת ראיה, לאי השמעת עד, לאי הצגת
4 שאלות לעד או להימנעות מחקירה נגדית של מי שעדותו הוגשה
5 בתעודה בכתב שנחתמה על-ידו.
- 6 **התנהגות כזו, בהיעדר הסבר אמין וסביר, פועלת לחובתו של הנוקט**
7 **בה; באשר על פניה מתחייבת ממנה המסקנה, שאילו הובאה הראיה,**
8 **או הושמע העד, או הוצגו השאלות או קוימה החקירה הנגדית – היה**
9 **בכך כדי לתמוך בגרסת היריב.** [קדמי, "על הראיות", מהדורה
10 משולבת ומעודכנת (2003) חלק שלישי, 1649]. [ההדגשות הוספו
11 כ.א.ק].
- 12
- 13 25. ככל שגבי' גזאונה הייתה מוזמנת להעיד בפני בית הדין, ניתן היה להתרשם ממנה
14 לגבי המאורעות ביום עבודתה האחרון של התובעת, ועל השתלשלות העניינים בין
15 הצדדים לאחר מכן לרבות אם היא כבלה את ידיו של מר גזאונה בנוגע להמשך
16 העסקתה של התובעת.
- 17
- 18 26. גם מר חמדאן פלאח, דודו של מר גזאונה, שעל פי עדותו של האחרון נכח במשרדי
19 הנתבעת ביום עבודתה האחרון של התובעת, לא הובא לעדות ומחדליה של הנתבעת
20 בעניין זה אומרת דרשני.
- 21
- 22 27. בפלוגתא זו, נותרנו אפוא עם עדותה של התובעת בלבד, אשר עשתה רושם מהימן על
23 בית הדין. התובעת העידה מדם ליבה כי סולקה ממקום עבודתה ביום 21.10.09
24 בבושת פנים, בגידופים ועדותה בעניין זה לא נסתרה.
- 25
- 26 28. התובעת העידה כי "סולקה" ממשרדי הנתבעת, כי מר גזאונה עמד מאחורי החלטת
27 אשתו לגרשה ממשרדי הנתבעת, והבטיח להשיב אותה לעבודה לאחר שיישר את
28 ההדורים עם רעייתו, ובלשונה:
29
30 "ת. סולקתי ממקום העבודה.
31 ש. מי סילק אותך.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

- 1 ת.אשתו וראה אותי עלא ואמר לי תצאי תצאי אני אדבר איתך יותר
2 מאוחר.
3
4 29. לא רק שעדותה של התובעת לא נסתרה, היא אף נתמכה בעדותו המהימנה של אביה.
5 אמנם, אביה של התובעת, מר ברהום לא נכח עמה במשרדי הנתבעת ביום עבודתה
6 האחרון, אולם הוא שוחח עמה טלפונית מיד אחרי שסולקה ממשרדי הנתבעת ובא
7 לאסוף אותה כשעה לאחר מכן.
8
9 30. על אף שמר ברהום שמע מבתו ביזמן אמת על המאורעות ביום עבודתה האחרון,
10 הנתבעת לא טרחה לחקור אותו בחקירה נגדית בעניין זה.
11
12 31. עדותו של מר גזאונה לא שכנעה את בית הדין, ומעדותו עלה הרושם שאת גרסתו
13 לנסיבות הפסקת עבודתה של התובעת, הוא חיבר במהלך העדות בלבד, בהתאם
14 לשאלות ומבלי ששמר על גרסה אחידה.
15
16 32. כך, על אף שהתובעת פירטה בכתב התביעה ובתצהיר עדות ראשית שהוגש מטעמה
17 את נסיבות סילוקה ממשרדי הנתבעת, הנתבעת שתקה בכתב ההגנה ומר גזאונה
18 מילא פיו מים בתצהירו והעדיף לא למסור גרסה לעניין זה.
19
20 33. רק בעדותו, התפתל מר גזאונה וטען כי התובעת לא סולקה מהעבודה, על אף
21 שכאמור לעיל, לא היה עד לרקע בו סולקה מהמשרד. הגדיל לעשות מר גזאונה,
22 כשהעיד לראשונה במסגרת חקירתו הנגדית שלמעשה התובעת היא זו "שהתנפלה"
23 על גבי גזאונה, כל זאת מבלי שהיה עד לעימות בין השתיים ובלשונו:
24
25 "ת.לא סילקה אותה ולא התערבה בכלל. היא באה לקחת את הילדה.
26 הילדה שלי בבית ספר ליד המשרד, במקום שהיא תחכה בחוץ אני
27 מביא אותה לעבודה והיא נשארת אצלי עד שאמא שלה באה לקחת
28 אותה. אשתי באה לקחת את הילדה משם. התובעת התנפלה עליה.
29 אשתי לקחה את הילדה ונסעה היא לא מתערבת בעבודה שלי."
30 [ההדגשות הוספו - כ.א.ק].
31
32

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

- 1 34. מעבר לעובדה שמר גזאונה ניסה לתאר את העימות בין גב' גזאונה לתובעת בצמצום,
2 על אף שהתרשמתי שההפך הוא הנכון, הוא העלה טענה חדשה שלא בא זכרה קודם
3 לכן, לא בכתב ההגנה, לא בתצהיר מטעמו ולא בדיונים המוקדמים שהתקיימו בתיק
4 דן ולפיה התובעת היא זו שיזמה את העימות ו"התנפלה על גב' גזאונה" לשיטתו.
5
- 6 35. המדובר בעדות כבושה של מר גזאונה. הפסיקה קובעת כי עדות כבושה, ערכה
7 ומשקלה מועטים ביותר, משום שהכובש את עדותו חשוד מטבע הדברים, על
8 אמיתותה, וזאת כל עוד אין בפיו הסבר משכנע על שום מה נכבשה העדות עת רבה
9 ומדוע החליט העד לחשפה בחקירה בבית הדין ולא קודם.
10
- 11 36. הפסיקה קבעה כי אם ניתן הסבר מתקבל על הדעת ל "כבישת" העדות, רשאי בית
12 המשפט ליתן בה אמון ולהעניק לה את המשקל הראייתי המתחייב בנסיבות (י'
13 קדמי, על הראיות, חלק א' מהדורת 1999). בהמשך קובע י. קדמי, שם בעמ' 375:
14
- 15 "וידוגש כי ההסבר חייב להתייחס לשתי השאלות; האחד - הן לענין
16 סיבת הכבישה, והן לענין עילת הגילוי": ההסבר שעל בית המשפט
17 להשתכנע הימנו הוא לגבי שני עניינים; האחד - על שום מה שתק
18 וכבש; ... והשני, מה נשתנה עתה ומהו הנימוק שהניעו לשבור את
19 שתיקתו. ..."
- 20 ...
- 21 וידוגש א. הכללים הנוהגים בקשר ל'עדות כבושה' של עד - נוהגים גם
22 לענין הערכת מהימנותה ומשקלה של עדותו של הנאשם. ולא למיותר
23 לציין, כי ב-ע.פ. 365/81 מצא בית המשפט בכבישת העדות מצד הנאשם
24 "חיזוק" לראיות התביעה ... ב. יש הגורסים כי אפשר והעלאת' גרסה
25 כבושה 'תפעל לחובת הנאשם כאילו המדובר ב"שקר מהותי".
- 26 (ראה גם תפ מחוזי ת"א 40238/06, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז
27 מרכז, מכ ס ומע"מ, נ' צבי רוזנבלט ואח', דינים מחוזי (89) 2011
28 .(223 (30/6/2011)
- 29

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

1 37. מר גזאונה לא נתן הסבר מדוע לא טען גרסה זו בכתב ההגנה ובתצהיר עדות ראשית
2 מטעמו ולא פירט מדוע שתק ומדוע החליט דווקא עתה לטעון את הטענה הכבושה.

3
4 38. יחד עם זאת, שוכנעתי כי מר גזאונה לא חפץ בהפסקת עבודתה של התובעת, כפי
5 שהוא העיד בעצמו, אולם נוצרה מניעות להמשיך בהעסקתה של התובעת בעקבות
6 העימות שהתרחש בין גב' גזאונה לתובעת.

7
8 39. נוכח האמור, שוכנעתי כי התובעת סולקה ממקום עבודתה על ידי גב' גזאונה, ומר
9 גזאונה עמד מאחורי החלטת אשתו, אך הבטיח שיחזיר את התובעת לעבודה.

מיום העבודה האחרון ועד למועד הפיטורים

10
11
12
13 40. לאחר שקבעתי כי התובעת סולקה ממקום עבודתה על ידי גב' גזאונה, עליי להכריע
14 בשאלה, אם הלכה למעשה מר גזאונה השעה את התובעת מעבודתה עד שלבסוף
15 הודיע לה על פיטוריה 4 חודשים לאחר מכן.

16
17 41. לטענת התובעת, מר גזאונה התחייב בפניה שישב אותה לעבודה וביקש ממנה
18 להתאזר בסבלנות עד שיפתור את המחלוקת שנוצרה עם רעייתו עד שכעבור 4
19 חודשים הודיע לה על פיטוריה.

20
21 42. לטענת התובעת, מר גזאונה הודיע לתובעת לשוב לעבודה מיד לאחר העימות שהיה
22 בינה לבין רעייתו, והיא בחרה לא לעשות כן.

23
24 43. התובעת העידה בפניי שנבקשה להמתין עד שתתאפשר חזרתה לעבודה ולבסוף
25 פוטרה בתחילת חודש פברואר 2010, כדלקמן:

26
27 "ת. הוא לא ביקש ממני לחזור לעבודה. הוא אמר לי תני לי הזדמנות
28 לפתור את הבעיה. תשבי בבית עד שתקבלי צלצול ממני.

29 ...

30 ש. את אומרת שב-21/10 היה את אותו אירוע שהיא גרשה אותך
31 מהמשרד וגם עלא אמר לך ללכת. מה היה בין לבין. את מזכירה פגישה
32 שהייתה רק אחרי שבועיים שלושה עם הנתבע.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

- 1 ת. דיברנו בטלפון. היו שיחות בינינו. אני רציתי לחזור והוא אמר לי
2 בסדר אני צריך לטפל בעניין, ולברר עם אשתי ולפתור את הבעיות. אני
3 לא יודעת למה היא עשתה את זה.
4 ש. מה עשית בתקופה הזאת.
5 ת. חיכיתי בבית. התקשרתי אליו הרבה ורציתי לדעת מה עושים.
6 ש. מתי הבנת בסופו של דבר שאת מפוטרת ואת לא חוזרת לעבודה.
7 ת. הוא אמר לי שייתן לי תשובה סופית בפברואר. והוא התקשר
8 בתחילת פברואר ואמרי לי שאני לא אחזור.
9 ...
10 ת. הוא התקשר אליי בבוקר בפברואר ואמר לי את מפוטרת. הוא היה
11 עצבני מאוד.
12
13 44. התובעת העידה שלא עבדה משך כארבעה חודשים, עד ליום 22.2.10 עת התקבלה
14 לעבודה בבנק לאומי וכי כל התקופה שממועד סילוקה מהמשרד עד לתחילת עבודתה
15 בבנק, נותרה בביתה, ממתינה למוצא פיו של מר גזאונה.
16
17 45. התובעת העידה כי אומנם ניסתה למצוא עבודה חלופית בתקופת הביניים, אולם מר
18 גזאונה בלם את ניסיונה כי ראה בה עדיין עובדת שלו עד שלבסוף הודיע לה ביום
19 1.2.2010 על פיטוריה.
20
21 46. עדותה של התובעת, עשתה על בית הדין רושם אמין. עדותה בבית הדין עלתה בקנה
22 אחד עם התצהיר שהוגש מטעמה, אותות וסימני האמת ניכרו בפניה. התרשמתי
23 מדבריי התובעת על המצוקה שנקלעה אליה, ממועד סילוקה ממשרדי הנתבעת ועד
24 למועד פיטוריה, ועל האופן בו נתלתה בהבטחותיו של מר גזאונה כי הוא פועל
25 להשיבה לעבודה.
26
27 47. זאת ועוד, עדותה של התובעת ולפיה מר גזאונה התחייב לשלם את שכרה בגין
28 תקופת ההשעיה עשתה רושם מהימן על בית הדין. אולם, אף ללא עדות זו, זכאית
29 התובעת לשכר עבודה שכן הלכה היא שכאשר עובד נמצא בתקופת בטלה מאונס
30 שלא באשמתו, וכאשר הוא מוכן ומזומן לבצע את העבודה, הוא זכאי ככלל לשכר
31 עבודה [ע"ע 1357/01 לוי נ' מדינת ישראל (17.3.05), פורסם בנבו].
32

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

- 1 48. כמו כן, התרשמתי מעדותה של התובעת כי ניסתה למצוא עבודה חלופית בחברה
2 אחרת להשכרת רכב ולצמצם את נזקיה בתקופת הביניים, ומר גזאונה הכשיל
3 ניסיונות אלה. עדותה של התובעת אף בעניין זה לא נסתרה על ידי הנתבעת וניתן
4 למצוא לה חיזוק מסוים בעדותו של מר גזאונה ולפיה התובעת "הלכה לעבוד פעמיים
5 בהשכרת רכב".
6
- 7 49. על אף שמר גזאונה טען לראשונה והעיד כי יש לו הוכחות לכאורה כי התובעת עבדה
8 עוד לפני חודש פברואר לכאורה, הוא לא הציגם לבית הדין, ואי הצגת הראיות, תפעל
9 לרעתו, כאמור לעיל.
10
- 11 50. כפי שלא ניתן להסתמך על עדותו של מר גזאונה בנוגע למאורעות ביום עבודתה
12 האחרון של התובעת, לא ניתן להסתמך על עדותו בקשר להשתלשלות העניינים
13 לאחר מכן. כך, לראשונה העיד מר גזאונה בחקירתו הנגדית, שלא הייתה מניעה
14 כביכול שהתובעת תשוב לעבודה בנתבעת חרף האשמות הנתבעת על אלימות
15 שהפגינה לכאורה התובעת כלפי בתם של הזוג גזאונה, שכן הוצעה לה עבודה במשרד
16 אחר, ובלשונו:
17
- 18 ת. אני התקשרתי אליה ואמרתי לה לחזור לעבודה.
19 ש. אתה ביקשת שהיא תחזור לעבודה, אבל טענת שהיא מרביצה
20 לילדה שלך.
21 ת.אני ביקשתי ממנה שגם תעבוד במשרד אחר. זה לא משנה. יש לנו
22 כמה משרדים. אני ביקשתי ממנה שתעבוד אצלי.
23 [ההדגשות הוספו – כ.א.ק].
24
- 25 51. גם עדותו זו של מר גזאונה עדות כבושה היא, ערכה ומשקלה מועטים ביותר כמפורט
26 לעיל.
27
- 28 52. העובדה שמר גזאונה העלה טענות חדשות מן הגורן ומן היקב, במהלך חקירתו
29 הנגדית ומסר גרסאות חדשות שלא בא זכרן בכתב ההגנה ובתצהיר עדותו הראשית,
30 עת התעמת עם שאלות שאינן נוחות לו, מחזקת ותומכת בגרסתה של התובעת.
31
32

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

1 53. התובעת הוכיחה שהיא הייתה מוכנה ומזומנה להמשיך בעבודתה בכל התקופה
2 שממועד יום עבודתה האחרון ועד ליום 1.2.2010 וכי לא עבדה ולא השתכרה
3 בתקופה זו. מנגד, הנתבעת לא הוכיחה שעשתה את כל הנדרש כדי להמשיך
4 בהעסקתה. ההפך הוא הנכון, הוכח שמר גזאונה הפציר בתובעת להמתין עד
5 שיתאפשר לו להשיב אותה לעבודה עד שלבסוף לא עמד בהתחייבותו והודיע לה על
6 פיטוריה.

7

8 54. נוכח כל האמור לעיל, אני מקבל את גרסתה של התובעת לפיה סולקה משרד
9 הנתבעת על ידי גבי גזאונה ביום 21.10.09. כמו כן, אני מקבל את הגרסה לפיה מר
10 גזאונה הבטיח להמשיך בעבודתה עד שלבסוף הודיע לה על פיטוריה בתחילת חודש
11 פברואר 2010.

12

13 55. בנסיבות אלה, אני קובע כי התובעת זכאית לשכר עבודה ממועד סילוקה משרד
14 הנתבעת ועד לפיטוריה ביום 1.2.2010.

15

16 **גובה השכר הקובע**

17

18 56. התובעת טענה כי שכרה החודשי הקובע הרלוונטי לחישוב רכיבי התביעה עמד על סך
19 3,500 ₪ נטו שהם 3,782 ₪ בערכי ברוטו לפני תשלומי חובה.

20

21 57. הנתבעת לא מסרה גרסה לגבי גובה השכר הקובע, ורק בעדותו של מר גזאונה העיד
22 לראשונה כי שכרה של התובעת עמד על כ- 3,500 ₪ לחודש.

23

24 58. מעיון בתלושי המשכורת האחרונים של התובעת, מחודש מאי 2009 ואילך, עולה כי
25 שכרה האחרון עמד אכן על 3,500 ₪ נטו, ובסה"כ בערכי ברוטו על סך 3,782 ₪.

26

27 59. אמנם בתלושי המשכורת שהוצגו, קיימת חלוקה לשכר יסוד, נסיעות והבראה אך
28 ניכר מהם, שהחלוקה הפנימית בהם מלאכותית וזאת בשים לב, לעובדות שלהלן:

29

30 א. החלוקה בתלושי המשכורת נערכה באופן כזה שהנטו לתשלום יעמוד על
31 3,500 ₪ בדיוק באופן קבוע;

32

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

- 1 ב. לתובעת הועמד רכב מטעם הנתבעת, ועל כן לא הייתה זכאית להחזר
2 הוצאות נסיעה. למרות האמור, הנתבעת כללה בתלושי השכר רכיב בדוי בגין
3 נסיעות;
4 ג. הנתבעת לא הציגה הסכם עבודה או הודעה על תנאי העסקה כמתחייב מכוח
5 חוק הודעה לעובד (תנאי עבודה), התשס"ב-2002 וממלא לא הוכיחה כי
6 סוכם עם התובעת כי ישולמו לה דמי הבראה מדי חודש;
7 ד. התובעת העידה בעדות מהימנה שלא ידעה שבשכר שהיא קיבלה מגולמים
8 דמי הבראה;
9 ה. מעדותו של מר גזאונה עולה כי הוא ראה בשכר של 3,500 ₪ ששולם לתובעת
10 כשכר קובע לחישוב פיצויי פיטורים שכן על פי עדותו, לצורך חישוב פיצויי
11 הפיטורים הוא הכפיל את השכר הנ"ל בתקופת העבודה;
12
13 60. מכאן, גובה השכר הקובע של התובעת עמד על סך 3,782 ₪.

שכר עבודה חודש אוקטובר 2009

- 14
15
16
17 61. התובעת טענה כי לא קיבלה את שכרה בגין חודש עבודתה האחרון.
18
19 62. מר ברהום העיד כי במהלך הפגישה שהתקיימה בין הצדדים ביום 17.4.10, מר
20 גזאונה החזיק בהמחאה בגין שכרה האחרון של התובעת, אולם סירב למסור לה
21 אותה. עדותו של מר ברהום בעניין זה לא נסתרה.
22
23 63. הנתבעת התעלמה לחלוטין מטענותיה של התובעת בעניין זה ולא עשתה כל מאמץ
24 להוכיח את תשלומה על אף שניתן היה בנקל להציג אסמכתא על התשלום ככל
25 שהשכר היה משולם.
26
27 64. הכחשתה הגורפת של הנתבעת לטענותיה של התובעת בעניין זה הינה בבחינת
28 "הודאה והדחה" המעבירה את נטל הבאת הראיה אל כתפי הנתבעת. הנתבעת לא
29 עמדה בנטל המוטל עליה ולא הביאה ולו ראשית ראיה לתשלום שכרה האחרון של
30 התובעת.
31

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 3621-11-11

1 65. בנסיבות אלה, אני קובע כי שכרה האחרון של התובעת בגין חודש אוקטובר 2009 לא
2 שולם.

3
4 66. על אף שהתובעת עבדה בחודש אוקטובר עד ליום ה- 21 בלבד, היא זכאית לשכר
5 מלא בגין החודש האמור, לאור הקביעה דלעיל, שהתובעת הייתה מוכנה ומזומנה
6 לעבוד והנתבעת לא אפשרה לה להמשיך בעבודתה עד לפיטוריה ביום 1.2.2010.

7
8 67. בנסיבות אלה, התובעת זכאית לשכר עבודה מלא בגין חודש אוקטובר 2009 בסך
9 ₪ 3,782.

10
11 השעיה ושכר

12
13 68. כאמור לעיל, התובעת הייתה מוכנה ומזומנה לעבוד עד שפוטרה מעבודתה בתחילת
14 חודש פברואר 2010.

15
16 69. בנסיבות אלה, התובעת זכאית לשכר עבודה מלא גם בגין חודשים 11/2009, 12/2009
17 ו- 1/2010 ובסה"כ ₪ 11,346.

18
19 70. הואיל והתביעה בגין שכר עבודתה האחרון של התובעת והשכר שהגיע לה עד למועד
20 הפיטורים, עמדה על סך ₪ 14,000 בלבד, הרי שלא ניתן לפסוק לה מעל לסכום
21 הנתבע.

22
23 71. על כן, בגין חודשים 11/2009, 12/2009 ו- 1/2010 זכאית התובעת לסך ₪ 10,218 לפי
24 הפירוט שלהלן:

25
26 14,000 ₪ (הסכום הנתבע בגין השכר החל מיום 1.10.09 עד ליום 1.2.10) – ₪ 3,782
27 (השכר שנפסק בגין חודש 10/09) = ₪ 10,218.

28
29 פיצויי פיטורים

30
31 72. כאמור לעיל, התובעת פוטרה מעבודתה ביום 1.2.2010 בנסיבות המזכות אותה
32 בפיצויי פיטורים.

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

1

2

73. על כן, התובעת זכאית לפיצויי פיטורים בסך 16,704 ₪ לפי הפירוט שלהלן:

3

3,782 ₪ (השכר הקובע) X 53/12 שנים = 16,704 ₪.

4

5

פדיון חופשה

6

7

74. בכתב התביעה, ביקשה התובעת לחייב את הנתבעת בפדיון חופשה בגין כל תקופת עבודתה ובמהלך המשפט צמצמה את תביעתה לשלוש השנים האחרונות לעבודתה.

8

9

10

75. בכתב ההגנה טענה הנתבעת כי התובעת "קיבלה דמי חופשה כמפורט בתלושי השכר שצורפו על ידה" ובסיכומיה טענה שיש לדחות את התביעה בעניין זה שכן התובעת לא עמדה לכאורה על תביעתה לפדיון חופשה בתצהירה ובסיכומיה.

11

12

13

14

76. באשר לטענה כי התובעת קיבלה דמי חופשה כמפורט בתלושי השכר, הרי שטענה זו

15

לא הוכחה על ידי הנתבעת. ראשית, הנתבעת הסתירה את מרבית תלושי המשכורת

16

על אף החלטות מפורשות של בית הדין ולמרות תצהיר גילוי המסמכים שהוגש

17

מטעמה ובמסגרתו הודתה במפורש כי הינה מחזיקה בתלושי המשכורת של

18

הנתבעת. שנית, מתלושי המשכורת שהוצגו, אין ראיה להוצאת התובעת לחופשה

19

בתשלום או לתשלום דמי חופשה.

20

21

77. באשר לטענה לזניחת טענות על ידי התובעת, נקבע בפסיקה, דברים הרלוונטיים

22

לענייננו, כדלהלן:

23

24

"טענה שנטענה בכתב טענות, אך לא הועלתה לפני בית המשפט

25

בסיכומים, דינה כדין טענה שנזנחה, והשופט אינו חייב לדון בה" (ראה:

26

ד"ר י. זוסמן בספרו סדרי הדין האזרחי, מהדורה שביעית, 1995, בעמ'

27

512); כך גם: "דין טענה שנטענה בכתב הטענות, אך לא הועלתה

28

בסיכומים (אם בשגגה ואם במכוון), כדין טענה שנזנחה. לכן לא

29

יתייחס בית המשפט אליה" (א. גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, מהדורה

30

שביעית בעמ' 251)

31

32

78. יחד עם זאת, בעניין ע"ע 335/73 בטיש נ' קריספין פ"ד כח (1) 47, נפסק:

33

"אכן אין חוק ואין תקנה הקובעים, שכל מי שאינו מזכיר טענה או

34

בקשה בסיכומיו, רואים אותו כמי שוויתר עליה, אלא כלל נקוט הוא

35

בבית המשפט, שנתגבש בפסיקה. אך אין לומר, שכלל זה הוא כל כך

36

גורף עד שבית המשפט ידקדק עם כל בעל דין בחוט השערה ויראה

37

אותו, במקרה של ספק, כמוותר על טענתו".

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

- 1
- 2 79. יש לזכור שבית הדין מכוח סעיף 32 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 אינו
- 3 קשור בדיני ראיות אלא בדיונים בהליכים פליליים ומכוח סעיף 33 לחוק האמור,
- 4 בכל עניין של סדר דין שאין עליו הוראה אחרת בחוק זה או בתקנותיו, ינהג בדרך
- 5 הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק.
- 6
- 7 80. אמנם, בתצהיר עדות הראשית שהוגש מטעם התובעת, היא לא חזרה על טענותיה
- 8 שבכתב התביעה לעניין פדיון חופשה, אולם במהלך ההליכים המקדמיים ובסיכומיה
- 9 היא עמדה על מלוא רכיבי התביעה. כך, כבר בדיון המקדמי הראשון, ב"כ התובעת
- 10 העמיד את תביעתו לפדיון חופשה על שלוש שנים ובקדם המשפט השני חזר ועמד על
- 11 תביעתו בעניין זה.
- 12
- 13 81. זאת ועוד, הנתבעת חקרה את התובעת בחקירה נגדית לעניין התביעה לפדיון חופשה
- 14 הראיה לכך שאפילו הנתבעת ראתה שהמחלוקת בעניין זה עודנה "על השולחן".
- 15
- 16 82. כמו כן, כאמור, התובעת עמדה על זכותה לקבל לעיונה את תלושי המשכורת
- 17 בתקופת עבודתה על מנת לתמוך את טענותיה, וזו עשתה כל לאל ידה להסתיר אותם
- 18 מעיני בית הדין.
- 19
- 20 83. מטענות ב"כ התובע בסיכומיו ובמיוחד בסיכומי התשובה, לא ניתן ללמוד על ויתורה
- 21 של התובעת על חלקים מרכיבי התביעה, ההיפך הוא הנכון. אכן, היה מקום להעלות
- 22 את הטענה שלא קיבלה חופשה שנתית מפורשות בתצהיר עדות ראשית מטעמה.
- 23 אולם, בנסיבות העניין לא יהא צודק לשלול מהתובעת את הסעד המגיע לה בשל
- 24 השמטת הטענה מתצהירה במיוחד נוכח העובדה שהתביעה לפדיון חופשה אינה
- 25 מצריכה מהתובעת להציג ראיות בבחינת "לשכנע במה שלא קיבלה". כמו כן, יש
- 26 לשקול לזכותה של התובעת את דרישותיה חזור ונשנה לקבל לעיונה את תלושי
- 27 המשכורת שיש בהם כדי לתמוך בטענה כי לא קיבלה חופשה בתשלום.
- 28
- 29 84. זאת ועוד, הנטל להוכיח ניצול ימי חופשה מוטל על כתפי הנתבעת, מכוח חובתה
- 30 לנהל פנקס חופשה כמצוות סעיף 26 לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951 וממלא
- 31 הנתבעת לא הציגה פנקס כאמור או ראשית ראייה אחרת לניצול ימי חופשה על ידי
- 32 התובעת ולא עמדה בנטל זה.
- 33

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

1 85. נטל ההוכחה בדבר יתרת החופשה הוא על המעביד. מחובתו של המעביד לדעת כמה
2 ימי חופשה הוא חייב לעובדו וכמה נתן למעשה ולנהל פנקס חופשה ולרשום בו את
3 הפרטים הדרושים כאמור בסעיף 26 לחוק (דב"ע לא/3-22 ציק ליפוט נ' חיים
4 קסטנר פד"ע ג 215; דב"ע נז/3-7 נחום לבון נ' מ.ת.מ תעשייה ומלאכה בע"מ פד"ע
5 לב 584).

6

7 86. בהעדר רישום של ימי החופשה, טענותיה של הנתבעת לפיהן התובעת "קיבלה דמי
8 חופשה כדין", נדחות.

9

10 87. נוכח האמור, ובהעדר תחשיב נגדי מטעם הנתבעת, התובעת זכאית לפדיון חופשה
11 בסך 5,856 ₪ בהתאם לסכום שכומת בדיון מיום 10.6.2013.

12

13

דמי הבראה

14

15 88. באשר לתביעה לעניין דמי הבראה, גם כאן טוענת הנתבעת שהתביעה נזנחה על ידי
16 התובעת. אינני סבור שהתביעה לדמי הבראה נזנחה מאותם טעמים שהוצגו לעיל
17 בעניין התביעה לפדיון חופשה וטענותיה של הנתבעת בעניין זה נדחות.

18

19 89. מעבר לנטען לעיל, יוער כי חיזוק לכך שהתובעת לא זנחה את תביעתה לדמי הבראה
20 ניתן למצוא בחקירתה הנגדית. הנתבעת חקרה את התובעת לעניין תביעתה לדמי
21 הבראה והתובעת העידה מפורשות כי לא סברה שהשכר ששולם לה ואשר הועמד על
22 3,500 ₪ נטו כאמור, כולל גם תשלום בגין דמי הבראה.

23

24 90. קבעתי כבר לעיל שהרכיבים בתלושי המשכורת מלאכותיים והשכר ששולם לתובעת
25 לא כלל אפוא תשלום בגין דמי הבראה.

26

27 91. בנסיבות אלה, ובהעדר תחשיב נגדי מטעם הנתבעת, התובעת זכאית לדמי הבראה
28 בגין השנתיים האחרונות לעבודתה בסך 4,760 ₪ בהתאם לסכום שכומת בדיון מיום
29 10.6.2013.

30

31

32

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 11-11-3621

שיפוי עבור תשלומים למל"ל

- 1
2
3 92. לטענת התובעת, הנתבעת לא הנפיקה לה תלושי משכורת בגין חלק מתקופת עבודתה
4 ובאותו אופן לא הפרישה כספים בגינה למוסד לביטוח לאומי ועל כן נותר לה
5 לטענתה חוב מול המוסד לביטוח לאומי ששולם על ידה.
6
7 93. הנתבעת מצידה טענה כי הפרישה את מלוא הכספים המתחייבים למוסד לביטוח
8 לאומי וביקשה כי בית הדין ידחה את טענותיה של התובעת בעניין זה.
9
10 94. הנתבעת הגישה לבית הדין טופסי 106 בגין תקופת עבודתה, ומהם עולה כי זו
11 העבירה את ההפרשות המתחייבות למוסד לביטוח לאומי בגין תקופת העבודה עד
12 חודש אוקטובר 2009.
13
14 95. לא ברור בגין איזו תקופה לטענת התובעת, היא חויבה לשלם למוסד לביטוח לאומי
15 ותביעתה בעניין זה לא נהירה לבית הדין די הצורך. ככל שתביעתה של התובעת
16 מתייחסת לתקופה שמחודש אוקטובר 2009 ואילך, הרי שלאחר שפסקנו כי הנתבעת
17 חייבת לשלם לתובעת שכר עבודה עד ליום 1.2.2010, הרי שכפועל יוצא מכך, תפריש
18 הנתבעת למוסד לביטוח לאומי את הכספים המתחייבים כחוק וככל שתיווצר
19 לתובעת יתרת זכות במוסד לביטוח לאומי, הרי שהוא הגורם הרלוונטי לתביעה
20 להשבת הכספים.
21
22 96. ככל שתביעתה של התובעת נוגעת לתקופה אחרת, הרי שהיא לא הוכחה ודינה
23 להידחות.
24

סוף דבר

- 25
26
27 97. אשר על כן, הנתבעת תשלם לתובעת, תוך 30 ימים ממועד המצאת פסק הדין,
28 כדלקמן:
29
30 א. שכר עבודה בסך **14,000** ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום
31 1.2.2010 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
32 א. פיצויי פיטורים בסך **16,704** ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום
33 1.2.2010 ועד למועד התשלום המלא בפועל;

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 3621-11-11

- 1 ב. פדיון חופשה בסך 5,856 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום
2 1.2.2010 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
- 3 ג. דמי הבראה בסך 4,760 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום
4 1.2.2010 ועד למועד התשלום המלא בפועל;
- 5 ד. הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 5,000 ₪. לא ישולמו הוצאות
6 המשפט ושכ"ט במועד, יתווספו אליהם הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן
7 פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.
8
- 9 98. בפסיקת ההוצאות התחשבתי בין היתר בהתנהגות הנתבעת בהליך, אשר הסתירה
10 מעיני בית הדין והתובעת, חלק מתלושי המשכורת במפגיע. זאת ועוד, התחשבתי
11 בעובדה שהוטחו כנגד התובעת האשמות חמורות ללא כל יסוד והכול בניסיון לזרות
12 חול בעיני בית הדין, תוך הכפשת שמה הטוב של התובעת.
13
- 14 99. צו העיקול שהוטל בהחלטתי מיום 23.9.2013 יעמוד בעינו עד לתשלום המלא של
15 הסכומים שפורטו לעיל. עם התשלום, תמסור הנתבעת לבית הדין אסמכתא ובה
16 פרטי התשלומים שהועברו לתובעת, מועדם ואישור על פירעונם.
17
- 18 100. המזכירות תשחרר לתובעת את הערבויות שהופקדו. לצורך כך תפנה התובעת
19 למזכירות בית הדין להשלמת ההליכים הדרושים לקבלת הערבויות.
20
- 21 101. ערעור על פסק דין זה הוא בזכות.
22
- 23 102. ערעור ניתן להגיש לבית הדין האזורי לעבודה בתוך 15 יום מיום שפסק הדין
24 יומצא לצד המבקש לערער.
25
- 26 **המזכירות תמציא את פסק הדין בדואר רשום לצדדים.**
27
28
- 29 **ניתן היום, י' כסלו תשע"ד, (13 נובמבר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.**
30

כאמל אבו קאעוד, רשם

31

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ס"ע 3621-11-11

1